

Соснова Н.С.

к. арх., доцент,

Кафедра містобудування, Інститут архітектури,
Національний університет «Львівська політехніка»

МІСЬКИЙ ГРОМАДСЬКИЙ ПРОСТІР: СИСТЕМНЕ ТРАКТУВАННЯ ОБ'ЄКТУ

Міський громадський простір формується з елементів трьох груп: архітектурних, містобудівних та ландшафтних. Архітектурні елементи — будівлі — задають межі і функцію простору, в залежності від їх типології. Малі архітектурні форми — функціональні, символічні та комерційної діяльності, є доповнюючими у наданні змісту простору. Містобудівні елементи, зокрема елементи транспортної та інженерної інфраструктури є утилітарними і знаходяться в площині благоустрою території. Ландшафтні елементи — озеленення, водні елементи, і віднесені в дану групу спортивно-відпочинкові майданчики, є показниками екологічності простору.

Набір елементів, з яких формується громадський простір та їх кількість окреслює можливості дій споживача в ньому, задаючи цим самим відмінні властивості простору за якими проводиться його класифікація.

Однак, ті ж самі елементи, але з різними зв'язками поміж ними, формують особливості простору. Тобто важливими є не лише наявність та кількість елементів але їх комбінація — групування.

У межах громадського простору існують наступні дуалістичні пари: -транзитний рух і сталі процеси; — комерційне і егалітарне використання території; — ділянки заощення і озеленення; — незмінний простір і простір, здатний трансформуватися під різні функції, відсоткове співвідношення яких задає якісні характеристики території.

Атрактором у функціонуванні громадського простору є його користувач — людина чи соціальна група (територіальна громада, корпоративна група, вікова група, група за інтересами та ін.). Умовно пасивними користувачами громадського простору є мешканці та туристи; перші епізодично приймають участь у зміні простору, другі — такої участі не беруть. До активних учасників, що мають об'єктивний ресурс впливу на міський простір відносяться муніципалітет з адміністративним ресурсом та інвестори з фінансовим ресурсом. До ситуативних учасників належать політичні і громадські організації, що мають суб'єктивний ресурс впливу, а саме вміння активізації соціальної активності.

Sosnova N.

PhD, associate professor,
Department of Urban Planning and Design, Institute of Architecture,
Lviv Polytechnic National University

URBAN PUBLIC SPACE: SYSTEM INTERPRETATION OF THE OBJECT

The urban public space is formed of elements of three groups: architectural, urban and landscape. Architectural elements — buildings — define the boundaries and function of space, depending on their typology. Small architectural forms — functional, symbolic and commercial, are complementary in providing meaning to the space. Urban planning elements, in particular elements of transport and engineering infrastructure, are utilitarian and are in the scope of land improvement. Landscaping elements — greenery, water elements, and assigned to this group the sport and recreation facilities, are indicators of environmental friendliness of space.

The set of elements from which the public space is formed and their number defines the possibilities of actions of their consumers, thus giving different properties of the space by which its classification is carried out.

However, the same elements, but with different connections between them, form the features of a space. That is, not only the presence and number of elements is important, but their combination — grouping.

Within the public space, there are the following dualistic couples: — transit movement and steady processes; — commercial and egalitarian use of the territory; — paved areas and landscaping; — unchanging space and space, capable of transforming for various functions, the percentage of which defines the qualitative characteristics of the territory.

The attractor in the functioning of a public space is its user — a person or a social group (territorial community, corporate group, age group, interest group, etc.). Conditionally passive users of public space are residents and tourists; the first episodically participate in the change of space, the second — do not participate in such a change. Active participants with an objective resource for impact on urban space include the municipality with administrative resources and investors with financial resources. Situational participants include political and civic organizations that have a subjective source of influence, namely the ability to activate social activity.